

De Goese jaren van Abraham Tappy*
Door Frank de Klerk, Gemeentearchief Goes

* Een uitgebreid verhaal over Abraham Tappy en de technische bijzonderheden van zijn horloges en uurwerken werd gepubliceerd in:

Tijdschrift nr. 13/3 en 13/4, september 2013, uitgave van de Federatie van Klokkenvrienden. Deel 3 werd geschreven door P. Andriessen en J.H. Midavaine, deel 4 door P. Andriessen. Dhr. Andriessen deed 30 jaar geleden onderzoek naar Tappy. Sedert tientallen jaren bezit zijn familie een horloge van Tappy. Na het verschijnen van beide artikelen konden nog enkele bronnen in diverse Goese archieven worden aangeboord, waarna onderstaand verhaal werd samengesteld. Dit vormt een kleine aanvulling op hetgeen in deel 3 van Tijdschrift werd gepubliceerd. Van de website <http://www.goes18e-eeuw.nl/> werd dankbaar gebruik gemaakt.

In Zwitserland werd in 1735 een Abraham Tappy geboren, die als jonge man naar Londen emigreerde. Vermoedelijk hier bekwaamde hij zich in de kunst van het maken van horloges. Londen was een broedplaats van technisch vernuft waar voortdurend verbeteringen aan uurwerken en horloges werden uitgevonden. Ook in Frankrijk was dit overigens het geval. Tappy huwde vermoedelijk in Londen met Jane Adlard. Het paar kreeg hier minstens drie kinderen. In 1763 zetten Tappy en zijn gezin voet in Veere, waar hij een winkel in horloges en uurwerken begon. Een dergelijke onderneming bestond nog niet in Veere. Er woonden blijkbaar genoeg welgestelden voor een horlogeverkoper om zich hier te vestigen. Het is mogelijk dat Tappy uit Londen horlogeonderdelen of binnenwerken betrok. Aan de Veerse markt werd een klein huis gekocht. Enkele jaren later volgde een tweede koop, nu een winkel met werkplaats. Ook dit pand stond aan de markt in Veere. In 1766, toen Tappy al drie jaar werkzaam was in Veere, werd hij poorter van de stad. De van oorsprong strenge regels, dat niet-poorters geen gildeambacht mochten uitoefenen, werden blijkbaar niet meer gehandhaafd. Bovendien kreeg Tappy vrijstelling van het betalen van belastingen met als argument dat hij anders niet zou kunnen concurreren met horlogemakers uit andere plaatsen. Ook werd hij lid van het Veerse smedengilde. In 1768 kreeg Tappy voor dertig jaar het monopolie op het horlogemaken in Veere.

Voor een ondernemer als Abraham Tappy werd Veere al snel te klein. Hij zocht meer afzetmarkten. In de andere Walcherse steden waren wellicht al meerdere horlogemakers gevestigd, maar in Goes was nog een markt te veroveren. Ook hier waren al wel enkele horlogemakers en –verkopers actief, maar in de stad hield zich tijdens de drukbezochte weekmarkt op dinsdag een grote groep potentiële klanten op. Zonder dat Abraham Tappy afstand deed van het Veerse poorterschap werd hij in 1768 ook in Goes poorter. Hij en zijn gezin bleven in Veere wonen. Een knecht of leerling-horlogemaker dreef de winkel in Goes. Vermoedelijk wekelijks, wellicht elke dinsdag, stak Tappy het Sloe over en ging dan naar Goes om zijn zaak verder uit te bouwen.

Op 4 januari 1769 richtte hij een verzoek aan het stadsbestuur van Goes, als ‘borger en inwoonder deezer stad’ (wat niet serieus te nemen is). In dit rekest meldde hij dat hij soms voor zaken naar Veere moest naar zijn tweede zaak, en dat dan de Goese winkel leeg stond, wat voor de Goesenaars en de landzaten (die op dinsdag massaal naar Goes kwamen) onprettig was. Voor hem als ondernemer was het bovendien nadelig. Tappy keerde hierbij expres de situatie om: hij woonde in Veere en kwam af en toe naar Goes, niet andersom. Hij stelde voor om in de Goese winkel altijd horloges op voorraad te hebben, en bij zijn afwezigheid de winkel door een bekwaam persoon te laten bedienen. Verder vroeg Tappy om niet gedwongen te worden tot het onderhouden van twee huishoudingen, een in Veere en een in Goes, en of hij ook nog levenslang het monopolie op horlogemaken kon krijgen in Goes. Hij maakte een uitzondering voor zijn Goese collega Pieter de Zaager en voor de toekomstige horlogemakers die in het Goese smedengilde hun proef af zouden leggen. Nog diezelfde maand gaf Tappy voor het smedengilde een proeve van zijn kunnen, en werd hij in het Goese smedengilde toegelaten. Het stadsbestuur stemde vervolgens op 28 januari 1769 met Tappy's vragen in. (Bron: GAGoes, Archief stad, inv.nr. 370, Correspondentie 4 januari 1769 en: inv.nr. 34, stadsresoluties 28 januari 1769).

Zo verkeeg Tappy een dubbel poorterschap, en het lidmaatschap van zowel het Veerse als het Goese gilde van de smeden. Ledenlijsten van het Goese smedengilde bleven over deze periode niet bewaard, zodat een formele inschrijving van Tappy in dit gilde niet is na te gaan. Of Tappy's zoon, ook

Abraham geheten en te Veere geboren rond 1768, later als leerjongen in deze winkel het vak van horlogemaker zou leren, is evenmin na te gaan, maar ligt wel voor de hand. Over deze Abraham junior verderop meer. Als winkelier in horloges zou een deel-lidmaatschap van het Goese kramersgilde voor de hand hebben gelegen. In de ledenlijsten van dit gilde komt echter geen vermelding van Abraham Tappy voor. In 1772 kocht het stadsbestuur van Goes een klok van Tappy, aangeduid met 'Oeul de Boeuf' (koeienoog) met een koperen rand. (Tijdschrift deel 3).

Tappy werd snel een man van betekenis in de stad Goes, en blijkbaar gingen de zaken hem hier voor de wind. In Veere had hij evenwel pech: daar werd de zaak door zijn knecht Jacobus Knor bestolen. Vermoedelijk liepen de zaken in Veere in die tijd toch al belangrijk terug. Gevoegd bij het misfortuin dat deze diefstal betekende nam Tappy het besluit om de zaak in Veere op te doeken. Als zodanig is vermoedelijk de verloting van zijn winkelvoorraad in 1772 bedoeld, die min of meer op te vatten is als een opheffings-uitverkoop. Er werden driehonderd loten van 12 gulden verkocht, waar 30 prijzen tegenover stonden. Het ligt voor de hand dat het gezin van Tappy zich datzelfde jaar permanent in Goes vestigde. Blijkbaar werd er in Goes geen huis gekocht, in geen der kohieren op de 200ste penning komt Tappy voor. De twee panden in Veere bleven wel eigendom van Tappy, mogelijk werden ze verhuurd. (Tijdschrift deel 3).

Symbol voor zijn maatschappelijke opgang was de toelating van Abraham Tappy tot schutter in het gilde van de kolveniers door het stadsbestuur. Dit vond plaats op 28 januari 1773. (GAGoes, Archief stad, inv.nr. 35, stadsresoluties 28 januari 1773). Kort daarop klaagde het bestuur van het handbooggilde bij het stadsbestuur, dat er in hun gilde nog maar zo weinig mensen van importantie zitting hadden. Hierop besloot het stadsbestuur een aantal leden van de twee andere schutterijen: St. Joris (voetboog) en St. Adriaan (kolveniers) naar het handbooggilde te transfereren. Eén van hen was Abraham Tappy. Op 24 juli 1773 werd hij tot het gilde van de handboog toegelaten in de plaats van de overleden dokter Coenraats. Tappy werd aangeduid met seigneur, hij was een meneer geworden. (GAGoes, Archief stad, inv.nr. 35, stadsresoluties 24 juli 1773).

Twee maanden later overleed Abraham Tappy. Hij was dermate kort lid geweest van zowel het kolveniers- als het handbooggilde, dat hij in geen der ledenlijsten werd ingeschreven. Half september 1773 vond zijn begrafenis plaats. Hij werd begraven in een half graf in het koor van de Grote Kerk te Goes. Van een zerk noch een rouwbord is enige vermelding bekend. Het is evenmin bekend of de leden van het smedengilde hem naar zijn laatste rustplaats hebben gedragen, en of de zilveren begrafenischilden van het gilde het lijkkleed hebben versierd. De jaarrekening van het gilde van 1773 is niet bewaard gebleven. (Tijdschrift deel 3. Abraham Tappy komt niet voor in de ledenlijsten van het kolveniersgilde. In de ledenlijst van handboogschutterij St. Sebastiaan, GAGoes, verz. Hss. inv.nr. 1, komt Abraham Tappy niet voor. Wel hebben vooraanstaande patriotten zitting in dit gilde).

Het afwikkelen van de boedel van Tappy nam een behoorlijk lange tijd in beslag. De Schotse koopman te Veere John Gregorie handelde hierin namens de gezamenlijke crediteuren. In 1775 verkreeg de weduwe Tappy van het Goese stadsbestuur het recht om de winkel voort te zetten, mits er bij haar afwezigheid een bekwame knecht de winkel zou waarnemen. Het privilege dat haar overleden man in Goes had verkregen in 1769 ging nu over op de weduwe. In 1775 was de financiële toestand van de Engelse weduwe van Tappy dermate slecht, dat ze zich tot de weeskamer van Goes wendde. De afwikkeling van de boedel van haar overleden man had meer schulden dan baten opgeleverd. De panden in Veere werden verkocht. De kinderen Tappy werden als 'halfwezen' door de Goese weesmeesters onder toezicht van hun moeder geplaatst, waarmee de bemoeienis van de weeskamer eindigde. De jaren daarna bleef weduwe Tappy in Goes wonen, en hield ze haar winkel met een knecht aan. Noch in de ledenlijsten van het smedengilde, noch in die van het kramersgilde, werd ze vermeld. (Tijdschrift deel 3).

Abraham Tappy junior groeide op in een woelige tijd, waarin de patriotten en Oranjegezinden steeds feller tegenover elkaar kwamen te staan. In 1785 kwam in Goes een 'exercitie-genootschap' van patriotten tot stand onder de naam De Vrijheid. De leden schaften zich wapens aan waarmee werd geoefend. Ook de toen zeventienjarige Abraham Tappy werd lid van het gezelschap en nam de wapens ter hand: een geweer, patroentas en sabel. In 1786 reisde stadhouder Willem V naar Zeeland, en deed op deze rondreis ook Goes aan. Enkele jonge patriotten zochten toen de confrontatie met de Oranjegezinden. Op 11 juli had de stadhouder zojuist zijn stoel aangeschoven aan

het buffet in het stadhuis, toen Marinus de Goffau, broodbakkersknecht, en Abraham Tappy, horlogemakersknecht, door de Zusterstraat liepen. Tappy had de zwarte patriottencocarde op zijn hoed gestoken. Jeugdige onbezonnenheid of provocatie van de Oranjegezinden? Toen het tweetal langs de kroeg De Gouden Appel liep kreeg Adriaan van der Maas, op de stoep gezeten, hen in het oog, en hij brulde luidkeels: 'Patriotten'. Hierop schoten zes Oranjegezinde kroeglopers naar buiten, en dit gezelschap van zeven zette in de Wijngaardstraat de achtervolging in op het patriottische tweetal. Op straat begon een gevecht om de hoed van Tappy. Van der Maas trok hem de hoed van het hoofd en wilde de cocarde eraf scheuren, Tappy hield de hoed eveneens vast en probeerde de cocarde te redden. Eén van het zevental stopte bij Van der Maas een mes in de hand om de cocarde los te snijden. Ondertussen werd de voering uit de hoed getrokken. Het zevental was niet in staat om het insigne in handen te krijgen. Marinus Visser, een Oranjegezinde, stompte Tappy daarop diverse malen op het hoofd, terwijl De Goffau enkele malen op de borst werd getimmerd. Daarmee eindigde de schermutseling. (Pieter Ossewaarde, Contra-aanteekening, Rotterdam 1786).

De spanning tussen de twee politieke partijen mondde in 1787 uit in het zogenaamde 'Gruwzaam Oproer' te Goes. Op 30 januari werden de huizen van tientallen patriotten te Goes door de prinsgezinden geplunderd. In een gedrukt verslag staat vermeld, dat 'by een horlogiemaker hebben zy de horologien die zy gevonden hebben, op de straat met voeten getrapt'. (GAGoes, Archief stad, inv.nr. 1822).

Een ander verslag maakt melding van een ontmoeting van weduwe Tappy met een burgemeester, waarbij zij om hulp vroeg tegen de Oranjegezinden. De burgemeester reageerde hier zeer lauw op. Er werd kort na de rellen een 'Egte naamlijst' gedrukt van alle Goesenaars die schade hadden ondervonden. Daarin wordt weduwe Tappy niet genoemd. (F. van Dijk, Goes in de patriottentijd. Maandblad voor de geschiedenis der Nederlanden, 1969, nr. 2/3. blz. 96. Weduwe Tappy verzoekt aan een burgemeester om hulp, als ze hem op de markt tegenkomt. Noot: ZA, archief staten van Zeeland en gecommiteerde raden, inv.nr. 1022. Van Dijk veronderstelt dat haar man Abraham Tappy met de patriottencocarde heeft gelopen, en kort daarop moet zijn overleden. Hij heeft niet uitgezocht dat de Abraham met de cocarde de zoon van de weduwe Tappy was. Idem, blz. 127. 'Egte naamlijst' van huizen die in 1787 zijn geplunderd. In de Klokstraat: Kornelis Donk, horlogiemaker).

In de correspondentie van het stadsbestuur bevindt zich een verzoekschrift van 15 maart 1787 van tientallen benadeelden, die om hulp vragen. De slachtoffers van het geweld zitten met kapotte 'glasvensteren, blinden, en sommige hunne meubelen, winkelgoederen, gereedschappen, benevens diverse sommen van gelden'. Onder het verzoek staan de originele handtekeningen, en de eerste die tekende is 'De weduwe Tappy en Geerard Donk'. Deze Donk, weliswaar met de afwijkende voornaam Kornelis, staat genoemd in de 'Egte naamlijst', als horlogiemaker in de Klokstraat. Gezien het feit dat de weduwe ook namens Donk tekent, was hij vermoedelijk in die tijd de knecht die mede de horlogemakerswinkel van de weduwe dreef. Zoon Abraham was waarschijnlijk hier in de leer. Ook in deze periode helpt ons geen ledenlijst van het smedengilde. Evenmin komt Donk voor in de lijsten met huiseigenaren. De weduwe en Donk dreven hun winkel in een gehuurd pand aan de Klokstraat. (GAGoes, Archief stad, inv.nr. 388, correspondentie 15 maart 1787).

Later in dat woelige jaar besloot het stadsbestuur om het exercitiegenootschap, dat nog steeds bestond, te ontwapenen. Dit ter geruststelling van het merendeel van de burgerij, dat beducht was voor een geweldsexplosie. Alle leden moesten hun wapens, voorzien van een naambriefje, in het stadhuis inleveren. Er was ook een geweer, patroentas en sabel met een kartonnetje met de naam van Abraham Tappy bij. (GAGoes, Archief stad, inv.nr. 39, stadsresoluties 9 juli 1787).

Daarna zwijgen de bronnen over leden van de familie Tappy in Goes. Aan het einde van de achttiende eeuw verhuisden de weduwe en een of meer kinderen naar Zierikzee. Er is nog slechts één zijdelingse vermelding over de horlogemakerswinkel bekend: Op 3 juni 1796 legde Gerard Donk de proef als horlogemaker af. De kans bestaat dat hij toen in staat was om de winkel van de weduwe Tappy over te nemen. Wellicht vertrok ze toen pas naar Zierikzee. (GAGoes, Archieven gilden, inv.nr. 96, rekeningen smedengilde 1796).

Aantekeningen uit de bronnen:

Website 18^e eeuw: Weduwe Tappy mag in 1775 een zakhorlogemakerswinkel openhouden.

Id. 29 januari 1769 wordt Abraham Tappy opgenomen in het gecombineerde smedengilde volgens resolutie stadsbestuur. Het archief van het gilde bleef over deze periode niet bewaard. In latere ledenlijsten staat Tappy niet genoemd, omdat hij dan al overleden is.

In het archief van de stad Goes bevinden zich onder inv.nr. 2469 naamlijsten van leden van het smedengilde. Over de jaren 1769-1773 zijn deze niet bewaard gebleven. In de latere lijst van 1777 komt geen weduwe Tappy voor.

Nagekeken of er vermelding van Tappy of zijn weduwe is in de ledenlijsten van het kramersgilde. Als horlogeverkoper is dit waarschijnlijk, iedereen die goederen verkocht moest ook een soort gereduceerd lidmaatschapsgeld aan het kramersgilde betalen. Tappy noch zijn weduwe komen voor in de leden lijsten van het kramersgilde.

Website: in 1787 wordt het exercitie-genootschap De Vrijheid ontwapend. Van alle leden wordt genoteerd welke wapens zij bezitten, ook Abraham Tappy wordt hierbij genoemd. Zie resoluties stadsbestuur.

Er is geen grafzerk of een vermelding op een oude zerk van Tappy in de Grote Kerk van Goes bekend. Ook in een overzicht van rouwborden in de kerk komt geen Tappy voor.

In de indexen op de dubbele honderdste penning, te betalen door huiseigenaren te Goes, komt geen vermelding van Tappy voor. Hij heeft dus geen huis in eigendom gehad. Ook Donk in de Klokstraat komt hierin niet voor.

Abraham Tappy komt niet voor in de ledenlijsten van het kolveniersgilde.

In de ledenlijst van handbooschutterij St. Sebastiaan verz. Hss. GAGoes, inv.nr. 1, komt Abraham Tappy niet voor. Wel hebben de vooraanstaande patriotten zitting in dit gilde.

Correspondentie 1769:

04.01.1769	Horlogemakers	Abraham Tappy oefent in Goes en te Veere het horlogemaken uit. Van tijd tot tijd is hij genoodzaakt de stad te verlaten en naar Veere te vertrekken om ook daar zijn zaken te verrichten, in welke afwezigheid zijn winkel alhier moet ledig staan wat de ingezetenen zeer ongeriefelijk is. Hij verzoekt vergunning dat zijn winkel altijd met horloges is voorzien, ook tijdens zijn afwezigheid naar Veere met een bekwaam persoon. Hij verzoekt octrooi om gedurende zijn leven niemand anders (dan Pieter de Zaager, die het horlogemaken benevens hem uitoefent) alsmede die in het smedengilde hun proeve als horlogemaker reeds hebben gedaan of int vervolg rzullen doen. Dit wordt toegestaan zich alhier te vestigen.
------------	---------------	--

Res. 1769:

28jan1769	Horlogemaker	Abraham Tappij, burger en inwoner, is onlangs na gedane proef in het gecombineerde smedegilde toegelaten. Hij krijgt octrooi dat gedurende zijn leven niemand dan Pieter de Zager, die het horologiemaken benevens hem alhier uitoefent, binnen stad of jurisdictie als zakhorologiemaker zal mogen etabliseren. Voorwaarde is dat hij te allen tijde er voor zorg draagt dat zijn
-----------	--------------	--

		winkel van zakhorologiën behoorlijk is voorzien en er voor zorgt dat z'n winkel waargenomen wordt door een knecht voor wiens kundigheid en trouw hij gehouden blijft in te staan.
--	--	---

Corr. 1773

28.01.1773	Schutterij	Door het overlijden van de heer Adolph Hageman vaceert een schuttersplaats in de Busse. Als drietal wordt gesteld: Gerrit Jan hageman, Jan de Fouw en monsieur Abraham Tappij.
------------	------------	--

Res. 1773:

24jul1773	Schutterij	In de plaats van de overleden Henricus Johannes Voijer wordt tot schutter in de handboog aangesteld Sr. Jan Zeevaart. In de plaats van de overleden doctor Coenraats wordt tot schutter in de handboog verkoren Sr. Abraham Tappij.
-----------	------------	--

18sep1773	Schutterij	Tot schutter in de voetboog wordt in de plaats van monseigneur Jacob Coutsijn aangesteld monseigneur Leendert Krekelenbergh. In de plaats van de overleden monseigneur Abraham Tappij wordt aangesteld tot schutter in de handboog de heer Karolus Johannes Kies de Vlieger. In de plaats van de overleden heren Antoni van Nieuwenhuise en Harmanus Tobias de Lasabel worden in de Busse aangesteld de heren monseigneur Willem Gonsse en Hendrik Fitsner.
-----------	------------	---

Res. 1775:

29apr1775	Horlogemaker	De weduwe van Abraham Tappij krijgt op haar verzoek octrooi om binnen de stad met seclusie van alle anderen een zakhorologiemakers-winkel open te houden, dit op dezelfde voet als aan haar man, Abraham Tappij, bij resolutie van 29.1.1769 weerd verleend, mits ze bij haar afwezigheid wel zorg draagt dat haar winkel wordt waargenomen door een knecht voor wiens kundigheid en trouw zij zal moeten instaan.
-----------	--------------	--

Resoluties 1787:

09jul1787	Exercitie Genootschap	In het verlengde van het vorige besluit wordt overwogen dat er verscheidene bedenkingen wegens de gewapende personen zijn, die tot het laatste toe leden zijn gebleven van het zogenaamde exercitie Genootschap "de Vrijheid", welk genootschap in het begin van dit jaar zich bij toeval heeft gedissolveerd. De bewapening, ofschoon de personen niet laten blijken enig kwaad oogmerk te hebben, geeft toch een gedurig wantrouwen en ongerustheid bij het grootste gedeelte van de burgerij. Besloten wordt de geweren, patroontassen en sabels met hetgeen daartoe behoort van de onderstaande personen af te halen en af te vorderen. Al deze geweren zullen worden gebracht op het stadhuis, aldaar bewaard en schoongehouden. Elk garnituur zal bij elkaar gehouden moeten worden. Op een briefje zal genoteerd worden wie dit toebehoort, zodat bij voorkomende gelegenheden een ieder het zijne kan worden uitgereikt: Johannis Harinck, Gerbrand Zandijk, Johan Fitzner, Gerrit Donk, Pieter Faber, Leendert Krekelenberg, Adriaan Boddijngius, Jan Noorthoeve, Klaas Bosdijk, Jacobus de Wijs, Cornelis Baste, Abraham Abrahamse, Willem Springeling, Adam van den Thoon, Gerard Rapholm, Jacobus van Kleijnputte, Frederik
-----------	-----------------------	---

		Zuidweg, Cornelis Pieterse, Jan Vernet, Willem Goeree, Johannis Walrave, Johannis Berger, Isaac Beijgaard, Abraham Tappij, Pieter van Kleijputte,. Jacobus Christiaan Zandijk, Klaas Vervenne, Cornelis Steijn, Cornelis Codde, Cornelis Fitsner, Jan van Kogelenberg, Pieter Baden,. Adriaan Proos, Adriaan de Wolf, Gerard Codde, Antoni van de Velde, Pieter Engelse, Pieter van den Ende, Cornelis Beijgaard, Cornelus Koutsijn, Johannis Baden, Paulus Zuidweg, Jan de Jonge, Marinus van Leeuwen, Marinus Wagenaar, Roelof van Houten, Rainier Hoondert, Fredrik Willem Sterk, Pieter Proos, Georg Rosen, J.A. Weinrich, P. Steutel P.zoon, Joos de Jonge, Petrus Hartog, Johannis Mulder, Jan Kerk, J. Adriaan Geleeds, P. Berger en Mattheus van der Weide.
--	--	---

F. van Dijk, Goes in de patriottentijd. Maandblad voor de geschiedenis der Nederlanden, 1969, nr. 2/3. Zeer uitvoerige reconstructie (bijna onleesbaar door het gecompliceerde taalgebruik) van de gebeurtenissen rond 1784-1795.

79. Tijdens het bezoek van Willem V aan Goes spelde horlogemakersknecht Abraham Tappy een zwarte patriottencocarde op zijn hoed. Met medepatriot Marinus de Goffau werd hij in de Wijngaardstraat door Oranjegezinden op een pak slaag getraceerd, met als inzet de cocarde. 'Eerste notarieel verslag na Contra-aanteekening' (een gedrukt pamflet van Pieter Ossewaarde Pz., verschenen als reactie op Aanteekening, geschreven door 12 raadsleden en ondertekend door burgemeester Van Dorth). Verder is er een Nader Berigt, door mr. Antoni Ossewaarde, toegevoegd aan de Statennotulen van 1787, en komt ook meer voor in GAGoes. Dan is er nog een bundel: Stukken betreffende de patriotische onlusten te Goes, waarin ds. Feykema en Jan Cuduy een rol spelen, 1786-1787. ASG.inv.nr. 1822.

Zie pdf van de Contra-aanteekening met het verslag van de vechtpartij van Abraham Tappy.

Op 30 januari 1787 werden de huizen van de patriotten te Goes door de prinsgezinden geplunderd. 'by een horlogiemaker hebben zy de horologien die zy gevonden hebben, op de straat met voeten getrapt' Een naam staat er niet bij. Vermoedelijk is dit de winkel van Kornelis Donk in de Klokstraat.

96. Weduwe Tappy verzoekt aan burgemeester om hulp, als ze hem op de markt tegenkomt. Noot: ZA, archief staten van Zeeland en gecommiteerde rade, inv.nr. 1022. Van Dijk veronderstelt dat haar man Abraham Tappy met de patriottencocarde heeft gelopen, en kort daarop moet zijn overleden. Hij heeft niet uitgezocht dat de Abraham met de cocarde de zoon van de weduwe Tappy is geweest.

127. Egte naamlijst van huizen die in 1787 zijn geplunderd. In de Klokstraat: Kornelis Donk, horlogiemaker.

Zie HB 368, 371, 374. Hierin geen Tappy.
ASG. Inv.nr. 388, 17 maart 1787.
ASG. 1822. Hierin geen Tappy.

Gildearchieven 91: rek. smedengilde, Geen Donk bij de gildemeesters, in 1787 geen weduwe Tappy.

Id. 96: Op 3 juni 1796 legt Gerard Donk de proef als horlogemaker af. Geen Tappy in kolveniersgilde of handboogilde.

Zie verder pdf en afbeeldingen die hierbij horen.